

**Szász Jenő,
a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnökének köszöntő beszéde**

Tisztelt Fővédnök asszony, tisztelt Művész úr, kedves művészetszerető Vendégeink, Hölgyeim és Uraim!

Mindenekelőtt kérem, engedjék meg, hogy kiemelt tisztelettel és nagy-nagy szeretettel üdvözöljem körünkben mai rendezvényünk fővédnökét, az Európai Unió Fejlesztésekért Felelős Államtitkár asszonyt, dr. Vitályos Esztert.

Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm ugyanakkor a Kárpát-haza Galéria immáron nyolcadik kiállítóját, a Délvidékről érkezett Szajkó István művész urat.

Művész úr bizonyára nem veszi zokon, ha köszönetemet és hálámat először Államtitkár asszony irányába rovom le.

Történt ugyanis, tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy a közelmúltban alkalmam nyílt Államtitkár asszonnyal megosztani mindazt, amit a nemzetegyesítés megvalósításának lehetőségeiről és annak módszereiről gondolunk. Mindazt, amit a Nemzetstratégiai Kutatóintézet idén májusban A Nemzetegyesítés Fejlesztési Programja 2014-20 és a Kárpát-haza Fejlesztési Koncepció 2030 címek alatt két kiadványban jelentetett meg.

A két tervdokumentum lényege - röviden összefoglalva - azon alapul, hogy miként lehet beépíteni a magyar nemzeti integrációt az Európai Unió által felállított integrációs elképzelésekbe, illetve, hogy hogyan lehet az Európai Unió gazdasági mechanizmusait alkalmazni a magyar nemzeti integrációban úgy, hogy a Magyarország rendelkezésére álló uniós fejlesztési források határokon átvelő felhasználása erőforrás-bővülést jelentsen.

Tettük mindezt a 2010 óta hivatalosan megjelenő paradigmaváltás mentén, amely szerint az ország, az állampolitika nem egyenlő a nemzetpolitikával, hiszen a szétszórattott magyarság esetében az egész nemzet felemelkedésén, biztató jövőjéért kell valamennyien dolgoznunk.

Önök, tisztelt Hölgyeim és Uraim, tulajdonképpen mindezt már kívülről fűjják. Hiszen – amint az előbb is említettem – immár nyolcadik alkalommal találkozunk és éppen Önök a tanúim, hogy minden egyes találkozásunkkor a nemzeti integráció, illetve, ahogy Duray Miklós felvidéki barátunk fogalmazott, a nemzeti re-integráció lehetőségéről és felelősségéről beszéltem.

Emlékeznék: XX. századi sebeinkre modern, XXI. századi gyógyírt kell találnunk, trianoni tragédiánkból fakadó hátrányunkat, ha egy mód van rá, versenyelőnyé kell változtatnunk.

Úgy is fogalmazhatnánk – és művész úr bizonyára újfent megbocsát -, hogy mi már több mint egy éve szajkózzuk mindezt!

Az elmúlt egy évben találkoztunk már a nem érti, de a nem érzi kategóriával is. Sőt, elmondhatom, hogy időnként a se nem érti, se nem is érzi polgártársainkkal is szembesültünk.

És akkor itt engedjék meg, tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy megköszönjem Államtitkár asszonynak azt az akár banálisnak is nevezhető állapotot, hogy beszélgetésünk alatt csillogott a szeme. Hogy értette és érezte is a mondanivalónkat. Hogy megtagadva a Kádári örökséget,

felelősséggel és hűséggel viszonyul ügyünkhöz, hogy nem csak barát, hanem munkatársunk is a nemzetegyesítés ügyében.

Államtitkár asszony, köszönöm az elszakított, külhoni magyar közösségek nevében is!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Amint Államtitkár asszony példája is igazolja, Magyari Lajos nem beszélt a levegőbe, mikor megfogalmazta:

*„Nem regék habja, nem szép mesék:
asszonyok szőtték az idő köntösét...”*

És mivel tudjuk, hogy minden sikeres férfiember mögött ott áll egy nagyszerű asszony, kérem, engedjék meg, hogy művész úr feleségét is köszöntsem egy csokor virággal.

Azt mondják a festészethez nem középiskolás fokon értők, hogy ha egységben szeretnél látni egy képet, akkor lépj hátra három lépést. Kilépve a megszokott távolságból, friss szemmel látni fogod a kép rejtett összefüggéseit és egységbe szerkesztheted a látványt.

Ha ez sem elég, mondják ugyanazok, fordítsd meg a képet fejjel lefelé, mert a jó kép fordítva is megáll.

Mindenekelőtt azonban zárd ki a külvilágot és összpontosíts. Szajkó István szerint a titok a kölcsönösségben rejlik. Minél inkább odafigyelsz, annál inkább odafigyelnek rád.

Ezt mi, külhoni magyarok tanúsíthatjuk a legjobban. Elszakítva, kisemmizve, sokszor megalázva, de vigyázó szemeink mindig is az anyaországra vetettük. A nemzeti kormányok ideje alatt pedig megtapasztalhattuk, milyen érzés is az, mikor ránk is odafigyelnek.

Mikor felelősséget viselnek irántunk!

Művész úr kérésére mai kiállításunk címéül az Odafigyelést választottuk. Hiszen a Kárpát-haza Galéria útra indításával is azt szerettük volna üzeni: figyeljünk oda az egyetemes magyar kultúra szerves alkotóelemeként létező külhoni magyar művészekre, művészetekre is, ugyanis a nemzeti integrációt a kultúra területén is meg lehet, és meg is kell valósítani.

Következetesen építkező, kortárs magyar életműveken keresztül.

Gopcsa Katalin művészettörténész a következőképpen írt Szajkó István művészetéről:

“Szajkó István képeit burjánzó zöld vegetáció árasztja el, ezért is nevezték őt már indulásakor természetművészeknek. Pasztellkréták puha bársonyos érintésével, finom átdörzsölésével állítja elő legfinomabb árnyalatú átmeneteit – szinte teljes alkotói pályája a pasztellkréta terén teljeseedik ki. A békesség és kiegyensúlyozottság festője a tájképek, csendéletek alkotója az egyik festő. A másik – a kevésbé ismert, aki vad indulattal, óriási energiákkal, az olajfesték keménységét, sűrűségét és vaskosságát, erejét és plaszticitását is tombolva használó, óriási gesztusú teremtményű Szajkó... A nyugalom és harmónia festője és a vad indulat és feszültség megjelenítője egy és ugyanaz a művész.”

Az a művész, aki úgy fogalmazott: alkotás közben azt érzi, mintha a Teremtő keze végig a vállán nyugodna.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Képzeljük magunk elé a Kárpát-medencét. Lépjenek hátra hármat. Látják a magyar nemzet máig élő, szervesen létező kelméjét? Látják rejtett összefüggéseit? Látják Erdélyt, Felvidéket, Délvidéket, Kárpátalját? Látják Baranyát és Muravidéket? Egységbe szerkesztették a látványt?

Szajkó István művész úrral együtt tudjuk, hogy hová tartunk, és azt is tudjuk, hogy mit akarunk. Új világot magunk köré. Olyan közeget, amelyben érdemes születni, élni és meghalni. Tanulni okosan, dolgozni pontosan és szépen, létezni egymás megértésében és együttműködésben. Ahogyan Ady Endre fogalmazott: „Imádni az Istent, és egymást szeretni”.

Köszönöm, megtisztelő figyelmüket.

Szász Jenő,
a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke

*Elhangzott 2014. augusztus 26-án, Szajkó István délvidéki festőművész
Odafigyelés című kiállításának megnyitó rendezvényén,
a budapesti Forrás Galériában.*